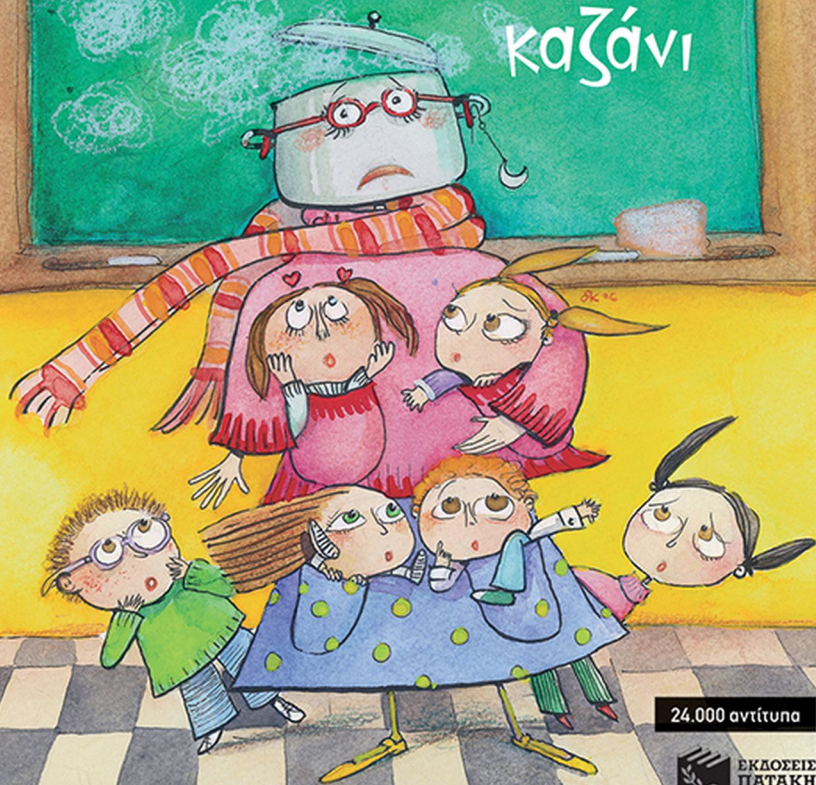

Σοφία Μαντουβάλου

Η δασκάλα που
το κεφάλι της έγινε
καζάνι

24.000 αντίτυπα

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΠΑΤΑΚΗ

ΣΟΦΙΑ ΜΑΝΤΟΥΒΑΛΟΥ

*Η δασκάλα που το κεφάλι της
έγινε καζάνι*

ΣΥΛΛΟΓΗ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙΑ

Θέση υπογραφής δικαιούχου δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας,
εφόσον αυτή προβλέπεται από τη σύμβαση.

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις της ελληνικής νομοθεσίας (Ν. 2121/1993, όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως άνευ γραπτής αδείας του εκδότη η κατά οποιονδήποτε τρόπο ή μέσο (ηλεκτρονικό, μηχανικό ή άλλο) αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

Εκδόσεις Πατάκη – Σύγχρονη λογοτεχνία για παιδιά και για νέους
Συλλογή Περιστερία – 126

Σοφία Μαντουβάλου, *Η δασκάλα που το κεφάλι της έγινε καζάνι*

Εικονογράφηση εξωφύλλου Δέσποινα Καραπάνου

Διορθώσεις Αντωνία Κιλεσοπούλου

DTP Παναγιώτης Καπένης

Μοντάζ Παναγιώτης Σαράτης

Copyright © για την εικονογράφηση του εξωφύλλου Σ. Πατάκης ΑΕ (Εκδόσεις Πατάκη), 2006

Copyright © Σ. Πατάκης ΑΕ (Εκδόσεις Πατάκη) και Σοφία Μαντουβάλου, 2005

Πρώτη έκδοση από τις Εκδόσεις Πατάκη, Αθήνα, Οκτώβριος 2006

KET 2451 ΚΕΠ 516/06

ISBN 960-16-2127-X

ΒΑΛΤΕΤΣΙΟΥ 14, 106 80 ΑΘΗΝΑ, ΤΗΛ.: 210.36.50.000, ΦΑΞ: 210.36.50.069

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΗ: ΕΜΜ. ΜΠΕΝΑΚΗ 16, 106 78 ΑΘΗΝΑ, ΤΗΛ.: 210.38.31.078

ΥΠΟΚ/ΜΑ: Ν. ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΟΥ 122, 563 34 ΘΕΣ/ΝΙΚΗ, ΤΗΛ.: 0310.70.63.54-5

Web site: <http://www.patakis.gr> • e-mail: info@patakis.gr, sales@patakis.gr

*Στη χαρισματική δασκάλα
Βάσω Χαμαλέλη
και όλους τους ηρωικούς δασκάλους
που βάζουν τη φαντασία στο σχολείο
από το παράθυρο.*

*Στον απρόβλεπτο Ηλία
και σε όλους τους μαθητές
συνεργούς στην επιχείρηση καζάνι.*

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

Η δασκάλα ή Το φαρδύ πουλόβερ	13
Οι μαθητές ή Οι μυρωδάτες κάλτσες	19
Η πρώτη μέρα ή Ο ανιχνευτής βλακείας	31
Η δεύτερη μέρα ή Γιατί δεν αγαπάω το δάσκαλό μου	41
Το ωρολόγιο πρόγραμμα ή Το βιβλίο της τουαλέτας	51
Ο διευθυντής ή Και οι τοίχοι έχουν αυτιά	59
Είκοσι πέντε επί πέντε ή Εκατόν είκοσι πέντε φασαρίες ..	69
Το καζάνι ή Τα παιδιά κατάπιαν τη φωνή τους	81
Έξυπνες καρδιές ή Και τα είκοσι έξι ήταν υπέροχα	95
Επιχείρηση κρεμμύδι ή Και τα είκοσι έξι ήταν υπέροχα ..	105
Κοντά στο στόχο ή Και τα είκοσι έξι ήταν υπέροχα	113
Η τύχη της δασκάλας ή Και τα είκοσι έξι ήταν υπέροχα ..	123
Περασμένα ξεχασμένα ή Μια ιστορία χωρίς τέλος	131

Τσούρμο οι μαθητές να τρέχουνε,
άγνωστο για πού.
Να χοροπηδάνε οι τσάντες στις πλάτες τους
και όλα, μολύβια και τετράδια,
βιβλία και ζωγραφιές, να χάνονται στο δρόμο.
Παιδικές μυρωδιές από τηγανιτές πατάτες
ξεχύνονται μέσα στα χαμομήλια.
Ώσπου φτάσανε στην άκρη της πόλης.
Εκεί που ενώνεται θάλασσα και ουρανός.
Για μια ολομόναχη στιγμή
η θάλασσα και ο ουρανός φιλιούνται.
Γίνονται τότε
ένα συν ένα ίσον μπλε.
Τότε, για πρώτη φορά,
οι μαθητές αγάπησαν πιο δυνατά
όλα όσα είδαν και προσπέρασαν.
Όλα τα αγάπησαν.
και, πιο πολύ απ' όλα,
τη δασκάλα τους.

Η δασκάλα
ή
Το φαρδύ πουλόβερ

Η κυρία Βάσω Χαλάλη δεν είναι η μόνη δασκάλα που το κεφάλι της έγινε καζάνι. Είναι όμως η πιο ψηλή δασκάλα που το κεφάλι της είχε τέτοια τύχη.

Η κυρία Βάσω δεν είναι μόνο ψηλή, είναι και πολύ αδύνατη. Τόσο αδύνατη, που στο φαρδύ πουλόβερ της χωράνε όλα τα άτακτα παιδιά της τάξης.

Η κυρία Βάσω Χαλάλη είναι πολύ όμορφη. Σμήνος αστεράκια αστράφτουν στα μάτια της, κατάξανθα μαλλιά σαν άτακτος ήλιος πλαισιώνουν το πρόσωπό της και δεν ξεχωρίζεις ποια είναι πιο κόκκινα, τα γυαλιά της ή τα χαρούμενα μάγουλά της. Η κυρία Βάσω έχει το μισό φεγγάρι χαμόγελο στο στόμα της και το άλλο μισό κόσμημα στο ένα της αυτί.

Με τον ήλιο στα μαλλιά, το φεγγάρι στο πρόσωπο, τα άστρα στα μάτια και το κεφάλι της γεμάτο ιδέες, μπαίνει στην τάξη αγκαλιάζοντας με μια πλατιά καλημέρα όλους τους μαθητές της.

Στο μαγικό σακίδιο που κουβαλάει πάντα στον ώμο της συνωστιάζονται όλες οι εκπλήξεις που τους περιμένουν. Γιατί το μυαλό της κυρίας Βάσως Χαλάλη ησυχία δεν έχει. Οι ιδέες μπαίνουν με πολύ γρήγορο ρυθμό. Καινούριες ιδέες μπαίνουν, παλιές ιδέες βγαίνουν, ενώ μερικές σφηνώνονται εκεί για τα καλά και δεν ησυχάζουν με τίποτα.

Όταν μία ιδέα καρφώνεται στο κεφάλι της κυρίας Βάσως, τα πράγματα γίνονται πολύ δύσκολα για την τρομερή δασκάλα. Έτσι έγινε και τότε που της μπήκε η ιδέα πως οι μαθητές της πρέπει να γίνουν
οι πιο ευτυχισμένοι,
οι πιο χαρούμενοι,
οι πιο δημιουργικοί,
οι πιο υπεύθυνοι μαθητές του σχολείου.

Η μισή ιδέα ξεφύτρωσε μέσα από μία σαπουνόφουσκα, ένα μεσημέρι, την ώρα που η κυρία Βάσω έπλενε τα πιάτα της. Έτσι έρχονται οι περισσότερες ιδέες, όταν δεν τις περιμένεις. Η άλλη μισή γεννήθηκε σε ένα συνέδριο, καθώς μία Κινέ-

ζα δασκάλα έλεγε πως τα παιδιά, όταν μπαίνουν στο σχολείο, είναι ανοιχτά ερωτηματικά και, όταν βγαίνουν, είναι σκέτες τελείες.

«Καταστροφή!» σκέφτηκε φωναχτά η κυρία Βάσω και γύρισαν όλοι και την κοίταξαν.

«Καταστροφή!»

Τα δικά μου τα παιδιά
ερωτηματικά θα έρχονται,
ερωτηματικά θα παραμένουν
και ερωτηματικά θα φεύγουν,
υποσχέθηκε σιωπηλά στον εαυτό της.

Το δημιουργικό της κεφαλάκι άρχισε να φαντάζεται χαρούμενα ερωτηματικά, άτακτα ερωτηματικά, λαμπερά ερωτηματικά, τρυφερά ερωτηματικά, ερωτηματικά με χρώμα, φαντασία και χιούμορ. Τέτοια παιδιά ήθελε να είναι οι μαθητές της η κυρία Βάσω. Παιδιά με έξυπνη καρδιά και ανοιχτό μυαλό.

Δεν υπάρχει άλλη δασκάλα στην ιστορία της εκπαίδευσης που να αγαπήθηκε τόσο πολύ από τους μαθητές της όσο η κυρία Βάσω Χαλάλη.

Όταν γέλαγε, η χαρά απλωνόταν γύρω της σε κύματα που έσπαγαν πάνω στα παιδιά. Κι επειδή η χαρά δεν κρύβεται, και οι μαθητές της κυρίας Βάσως έδειχναν με χίλιους τρόπους την αγάπη τους. Τη ζωγράφιζαν στον πίνακα, της

έγραφαν ραβασάκια που της τα έδιναν στο τέλος του μαθήματος ή της τράβαγαν στο διάλειμμα τη φούστα για ένα σκαστό «κυρία, σας αγαπάω πολύ, μα πολύ, πιο πολύ από το πολύ».

Τη μεγάλη τους αγάπη όμως οι μαθητές την έδειχναν χωρίς λόγια. Αρκεί να έβλεπε κανείς με τι χαρά πήγαιναν κάθε πρωί στο σχολείο και με τι λάμψη κοίταζαν τη δασκάλα τους στα μάτια.

Η κυρία Χαλάλη έμπαινε χοροπηδηχτά στην τάξη, όπως κάνουν τα μικρά παιδιά, φέρνοντας μαζί της τη χαρά και την έκπληξη. Ίσιωνε στη μύτη τα κόκκινα γυαλιά της, έριχνε μια προσεκτική ματιά γύρω της για να βεβαιωθεί πως κανένα μουτράκι δεν έκρυβε κάποια στενοχώρια και μόνο τότε άνοιγε το χιλιογρατζουνισμένο από τη γάτα της σακίδιο. Στα μάτια έψαχνε τη λύπη και τη χαρά η κυρία Βάσω και στο σακίδιο ψαχούλευε το πρόγραμμα της ημέρας.

Μερικοί άνθρωποι είναι σαν να γεννήθηκαν για τη δουλειά που κάνουν. Σ' αυτή την κατηγορία ανήκει η κυρία Βάσω Χαλάλη. Η φύση τής έδωσε το χάρισμα να καταλαβαίνει τη γλώσσα και την ψυχή των παιδιών κι εκείνη έταξε τη ζωή της στη «Διάπλαση των παιδών».

Όσοι την ξέρουν από μικρή θυμούνται πως ήθελε να γίνει δασκάλα από τότε που έπαιζε με τις

κούκλες της. Μία πάνινη αρκουδίτσα, ένα ξύλινο αλογάκι, δύο μολυβένιοι στρατιώτες, ένας λαστιχένιος σκύλος, μία μεγάλη και δύο μικρές κούκλες και ο μικρός της αδερφός ήταν οι πρώτοι μαθητές της. Τους μάθαινε τα τραγούδια που άκουγε στο ραδιόφωνο από τη «Θεία Λένα», τους διάβαζε παραμύθια και τους μάλωνε όταν δε ζωγράφιζαν σωστά, ακριβώς όπως τη μάλωνε η μαμά της.

Αν έχετε την τύχη να μπει στην τάξη σας η κυρία Βάσω Χαλάλη, θα την αναγνωρίσετε αμέσως. Γιατί η κυρία Βάσω κουβαλάει μέσα της ένα μυστικό από αυτά τα μυστικά που, όσο και να θέλεις να τα κρύψεις, δεν κρύβονται. Πώς να κρύψει κανείς ένα μεγάλο παιδί που χαίρεται, ονειρεύεται και κάνει σκανταλιές όπως τα μικρά παιδιά!

Αν η καινούρια σας δασκάλα, μόλις μπει στην τάξη, κάνει μια στροφή γύρω από τον εαυτό της και σας ρωτήσει αν σας αρέσουν τα καινούρια της παπούτσια, ε τότε μάλλον βρίσκεστε μπροστά στην κυρία Βάσω. Αν το ένα της παπούτσι έχει κεντημένες κόκκινες καρδούλες και το άλλο κατακίτρινα ερωτηματικά, ε τότε σίγουρα βρίσκεστε μπροστά στην κυρία Βάσω Χαλάλη. Την ευαίσθητη, τρυφερή, παρορμητική και ενθουσιώδη δασκάλα που το κεφάλι της έγινε κάποτε καζάνι.